

festivalový deník

zvláštní vydání deníku Právo

06 středa 3.7.2019
zdarma

PRÁVO
hlavní mediální partner kviff

Uvnitř čísla

English version inside

Režisérka Žraloků o dospívání

03

Jeden džus, druhý kolu!

04

Kolonádou na kole

05

Foto: Jan Hanáček

Režisér Martin Krejčí a herec Jaeden Martell v karlovarském Puppu těsně po světové premiéře Krejčího amerického debutu, který se včera ve Velkém sále dočkal nadšených reakcí

Režisér a jeho samuraj

Martin Krejčí a Jaeden Martell, režisér a jeho hlavní herec. Včera ve Velkém sále poslali do světa svá Podivuhodná dobrodružství Paula Harkera.

V USA žijící český filmař **Martin Krejčí** má za sebou úspěšné krátké filmy i mnoho videoklipů a reklam. Šestnáctiletý **Jaeden Martell** je vycházející americká superstar, známá i u nás mimo jiné z hororu *To*. Včera spolu s dalšími členy týmu uvedli ve Varech světovou premiéru Krejčího něžně fantaskního, ale pocitově realistického a skvěle obsazeného debutu *Podivuhodná dobrodružství Paula Harkera*, kde hrají mimo jiné i John Turturro a Chloë Sevigny. Pojednává o třináctiletém klukovi, který má kromě starostí souvisejících s věkem ještě jednu: tělo i obličeji porostlé srstí.

Veronika Bednářová

Jaedene, Martin vám včera před plným Velkým sálem děkoval za trpělivost a obětavost. Bylo to kvůli masce „vlčího dítěte“? Jak dlouho trvalo, než vám ji vytvořili?

Jaeden: Každý den tři a půl hodiny. Když jsme začali pracovat se zvláštními efekty, seděl jsem v maskerně i šest hodin. Líčili mě, abych nevypadal jak vlkodlak.

Martin: Hlavní bylo vystihnout styl. Když jsem byl malý, miloval jsem všechny ty winstonovské a spielbergovské filmy, takže se mi podařilo přesvědčit producenty, že je to pro mě důležité; Legacy Effects je nejlepší studio v Hollywoodu.

Co bylo úplně nejtěžší?

Martin: Udělat to tak, aby Paul

vypadal ne jako postava z hororu, ale naopak uvěřitelně, autenticky, realisticky. Navíc jsme chtěli, aby byl roztomilý, ale zas ne roztomilý jako méda. Chudák Jaeden. Když jsme podepsali smlouvu, zbyvaly do natáčení ještě asi čtyři měsíce.

Ta firma má na podobné věci standardní postupy, dělá i všechny marvelovské filmy. Vytvořili maketu, jakýsi fotorealistický voskový model Jaedenovy hlavy, aby tam nemusel pokaždé chodit na zkoušku. Ještě mám někde fotku.

Bylo to, Jaedene, pro vás zatím nejnáročnější natáčení, co jste zažili?

Jaeden: No... Trochu to bolelo. **Martin:** Tebe to bolelo? To jsi mi nikdy neřekl...

Jaeden: Bál jsem se, že nebudu schopný vyjádřit emoce, které ten příběh vyžaduje. Kvůli omezením

daným tou maskou. Protože po každé, když jsem se pohnul a promluvil, snažil se něco vyjádřit, zabolelo to. Ty věci na obličeji mě zkrátka dost limitovaly. Na place jsem nejdří, bylo to nepohodlné. **Martin:** Ale nikomu jsi to nedal najevo!

Asi vám nechtěl přidělávat práci...

Martin: Jaeden byl jako buddhistický mnich křížený s ninjou a kドovíčím, což ten film zachránilo. Byl na place každý den o tři hodiny dřív než všichni ostatní. Byl to zároveň čas, kdy měl být ve škole, takže dostał sluchátku s učební látkou a oni na něj při tom nalepovali ty šílenosti. Tenhle kluk je vžvěně samuraj.

Jak jste se jako v USA začínající režisér dostal ke scénáři z dílny zkušené newyorské dramatičky Olivie Dufault?

Martin: Dostával jsem scénáře bud příšerné, které nikdo nechtěl dělat, nebo hodně divné, se kterými si nikdo nevěděl rady. To byl případ *Paula Harkera*. Když režírujete reklamy, je to jako stigma: dostáváte bud velké studiové filmy, ve kterých jste žoldák, což mi nesedí, nebo čtete scénáře od lidí, kteří si myslí, že jsou genialní, jenže jsou to grafomani. Olivia Dufault, autorka scénáře, mi poslala příběh, kde každá postava mluví vlastním, osobitým jazykem. Taky bylo skvělé, že to sice je vlastně tradiční téma dospívání, ale v určité fázi obrácené naruby.

Jaedene, když jste scénář četli poprvé, co jste si říkali?

Jaeden: Jak moc mě přitahuje různé jeho postavy, nejen Paul, ale třeba i Aristiana. A i ten tatínek. Líbilo se mi, že příběh stojí a padá na lidech, rozvíjí se skrz ně a díky tomu, jak jednají. Říkal jsem si, že kdyby se to dobře obsadilo, mohlo by to být skvělé. A taky mě lákalo, že jsem si nikdy nic takového nezkusil. Bylo to tak jiné! Často hraju stydlivé, rezervované kluky – a Paul je taky takový –, ale během filmu se mění, je otevřenější, především když je s Aristianou a svými novými kamarády. To mě lákalo – experimentoval s vývojem postavy.

Cím je ten příběh, Martine, váš?

Martin: Nechtěl jsem natočit americký film jen proto, abych natočil americký film. A taky jsem chápal, o čem ten film je. Celá ta metafora nebyla jen fantasy. Každý jsme v něčem jiný než ostatní. Já jsem vyrostl v Praze a mám trochu jiný temperament než Američané, bývám dost přímočáry, zkrátka mám už takovou povahu. Ale i když pocházíme z různých kultur nebo máme na sobě chlupy a cítíme se osaměle, dokážeme najít společnou řeč. Během natáčení jsem taky cítil velkou zodpovědnost: k Olivii a hlavně k produkční společnosti. Když jsme začínali, všichni říkali, že je to film tak za milion, dva miliony dolarů. Konečný rozpočet nemůžu prozradit. Ale byl to velký projekt. ●

KVIFF Talks

Hvězdy zítřka

Zajímá vás, jaké to je, být dětským hercem? Nebo jak se točí s Jimem Jarmuschem či po boku Billa Murrayho? Pak si zajděte **zítra od 11.00 do Vodafone Lounge** v prvním patře Thermalu na besedu s **Karou Hayward a Jaedenem Martelem**.

Dvacetiletou Karu Hayward si můžete pamatovat z filmů **Až vyjde měsíc, Paterson** nebo **Místo u moře**. Herečka letos ve Varech doprovází soutěžní snímek **Ke hvězdám**. Šestnáctiletý Jaeden Martell získal první ostruhy ve filmech **Miluj souseda svého a Půlnoční dítě**. Na festivalu uvádí hned dva tituly: **Chatu a Podivuhodná dobrodružství Paula Harkera**.

Ke vstupu nepotřebujete vstupenku ani akreditaci. Mluvit se bude anglicky.

Kara Hayward ve filmu *Ke hvězdám*

Programové změny

Na zítek od 21.30 v Městském divadle přibyla v programu nová projekce snímku Olivera Laxeho **Až přijde oheň**. **A v pátek od 22.00 v Národním domě** si nově můžete zajít na dokument oscarového Rona Howarda o nejslavnějším tenoristovi všech dob **Pavarotti**. Bude se v kině opět tleskat už po jednotlivých áriích jako naposled ve Velkém sále?

Hlavní soutěž

Dcerka a otec, boxerka a kamioňák, Elena a Michelsen, herci Antonia Giessen a José Soza

Je svět nejkrásnější z kabiny kamionu?

Hrdinou *Muže budoucnosti* je jeden zestárlý gaučo s volantem v ruce

Většinu chilského filmu *Muž budoucnosti* prosedíme na sedadle vedle řidiče kamionu. Jak vypadá Patagonie z pohledu pohupující se kabiny? A co se zestárlým kamionákem udělá setkání s dcerou, na kterou kvůli své práci nikdy neměl čas? Snímek **Felipeho Ríose** bude mít v Hlavní soutěži světovou premiéru už dnes od pěti ve Velkém sále.

Jing je těhotná. Problém je, že jí je čtrnáct a že otcem je možná její učitel.

Není cesty zpět

Křišťálový glóbus chce i mlžná detektivka z Číny

Až z daleké Číny dorazil na západ Čech film režiséra **Čaj I-siangy** *Portrét mozaikou*. Ten vypráví příběh nezletilé, čtrnáctileté dívky Jing, která k překvapení všech náhle otěhotní. Na karlovarském festivalu má detektivka, která hledá víc obecnou povahu svého prostředí než viníky, světovou premiéru.

Foto: KUFFE rozhodnuta, že domů už se nevrátí.

„*Muž budoucnosti* je film o setkání otce a dcery, o tom, jak důležité a těžké je odpustit,“ říká režisér Felipe Ríos. „Je to pro mě osobní téma, v mých příbězích se vždycky nějak odráží vztah s mým otcem, trauma opuštěného dítěte. Tak jsem se dostal i k řidičům kamionů: nikdy nejsou doma, svůj život tráví na cestách. Přitom v chilském Aysénu, kde se film odehrává, jsou to svého druhu hrdinové: otevřeli cesty do měst, kam často až do devadesátých let nevedly silnice.“

Setkání však nepřijde hned. Michelsen si sice do kamionu vezme stopařku, ale Elena to není. Naproti tomu Elena si stope Michelsenova dobráckého kolegu Alamira. A my tak můžeme paralelně sledovat svět hned ze dvou kamioňáckých kabin.

„Taková kabina je hrozně zvláštní místo, interiér i exteriér zároveň. Přestože řidič často projíždí vskutku nádhernými místy, zřídkažky zastaví, aby vystoupili a krajinu si opravdu prohlédli. Když se nad tím zamyslíte, může to být dost klaustrofobní život,“ říká Ríos, kterému se ten tísňivý pocit daří přenést i na diváky.

•

Jak vyrovnat dluh

Elena a Michelsen potřebují vyrovnat dluh, který jim otevřela jejich společná minulost, přeměnit vztek a bolest v něco nového.

Michelsen byl celý život macho, prohýřil nejednu noc, mohl mít každou, na kterou si ukázal, ale sám si smutně uvědomuje, že ty časy jsou pryč, že se rozpusily v jeho vlastním stáří. Je tak trochu reprezentantem krize celé své generace.

„Jsem dlouhodobě fascinovaný archetypem gauča,“ říká Ríos, „člověka, který jezdí dlouhé měsíce za prací, a když se zrovna náhodou vrátí k rodině, je tam stále nezpochybnitelnou autoritou; nemusí ani mluvit o tom, kde byl a co dělal. Dnes už je ale tento archetyp zpochybňován – proto je tak důležitá postava Eleny, protože se proti němu vymezuje. Nepotřebuje gauča, ale otce, který by jí pomohl pochopit její minulost, a tím pádem i současnost.“

Muž budoucnosti

3. 7. | 17.00 Velký sál

4. 7. | 10.00 Pupp

6. 7. | 9.00 Kino Drahomíra

Zajímavost

Muž budoucnosti je podle tvůrců vůbec prvním chilským filmem, který kdy na karlovarském festivalu soutěžil. Státu, kde festival nemá zapichnutou vlaječku, už moc nebude.

zůstat silná a hrdá, snaží se svůj život nějak posunout dál. I proto odchází z vesnice nadobro prý.

„Lidé se z čínského venkova stěhují do velkých měst. Což ovšem nijak neodstraňuje bariéry mezi vesnicí a městem,“ dodává režisér. „Sám jsem na venkově vyrůstal, následně jsem se přestěhoval do většího města a vím, že už není cesta zpět. Podobně se naše hrdečka snaží ve městě restartovat sama sebe a začít po velké osobní krizi znovu, jenž jeji nové prostředí se brzy ukazuje jako ještě mnohem komplikovanější než to předešlé. A nás film nepřichází s jasným řešením, jak neopakovat už jednou prožité traumy, nenabízí odpovědi, jen klade otázky.“

Portrét mozaikou je ve Varech v Hlavní soutěži. •

Portrét mozaikou

3. 7. | 20.00 Velký sál

4. 7. | 13.00 Pupp

6. 7. | 11.30 Kino Drahomíra

Zajímavost

Sestá generace čínských režisérů je zatím nejmladší, která si vysloužila pojmenování. Tvůrci, věsměs vyrůstající v osmdesátých letech, volí nízkorozpočtové projekty, zaměřují se na venkov a sociální problémy a odmítají si současnou Čínu jakkoli romantizovat.

Zbyněk Vlasák

„Žijeme v éře, kdy jsme zaplaveni informacemi,“ říká čínský režisér Čaj I-siang. „Sedíme rozvalení v kreslech a přes různá média přtom zblízka sledujeme věci, které se dějí tisíce kilometrů daleko. To, co takto posloucháme a čteme, je pak často postaveno na posunutých, či dokonce překroucených faktach. A mě zajímalo, jaké je být ve středu toho všeho.“

A právě proto umístil film do centra děje novináře: žurnalistu Tia přijíždí na

Samé otázky, žádné odpovědi

Novinář Tia je z celého případu frustrovaný a zmatený (režisér přiznává, že tím odkazuje i na postavení žurnalista v současné Číně). Naproti tomu Jing je raněná, ale v rámci možností se snaží

Osobnost dne

Lucia Garibaldi letos se Žraloky slaví úspěchy po celém světě. Uvedla je i v pitoreskním karlovarském kině Drahomíra.

Moje holka se nehroutí

Uruguayská režisérka Lucía Garibaldi přivezla do Karlových Varů žhavou studii pubertálních nejistot Žraloci

Před sezónou u moře. Ve vlnách se snad objevili žraloci a vystrašení místní se bojí, aby jim dravci nevyhnali turisty. Ve čtrnáctileté Rosině se zatím probouzí sexuální touha. Na rozdíl od kamarádek o tom ale nemluví. Naopak neohrabaně vypálí po starším Joselovi. A čím menší zájem Joselo o Rosinu jeví, tím víc je jím dívka posedlá.

Šimon Šafránek

Žraloci jsou přesvědčivým portrétem zmateného do-spívání z divčí perspektivy a Lucia Garibaldi za něj už získala cenu za nejlepší režii na festivalu Sundance. Rozhovor Festivalovému deníku poskytla v kině Drahomíra, kde zatím probíhala projekce Žraloků. „Poprvé jsem v kině, kde diváci sedí u stolků a popijejí, je to bezva!“ těšilo mladou režiséru, která se pak svěřila s mírnou obavou. „Co zdejší publikum na Žraloky řekne?“

Pročpak?

Před filmem pustili tu festivalovou znělku s Jiřím Menzelem a jeho mladou uklízečkou. No teda! Byli jsme z toho úplně: „Cože...?“ Je to tak staromodní! Kdyby se něco takového stalo v Uruguayi, celé ženské hnutí je na nohou. A hned potom se promítá film o ženské, která rozhoduje sama za sebe?“

Jak jste na ni přišla?

Ráda se dívám na filmy, kde jsou postavy, ve kterých se prolíná křehkost s dálbolestvím. Chtěla jsem ve Žralocích, v Rosině, vytvořit nějakou podobnou figuru. Zamilujete si ji, ale zároveň se budete cítit provinile, protože se nechová úplně hezky. Zajímal mě především ten-tíle rozpor, až později jsem se začala věnovat samotnému příběhu.

Kde jste objevila Rominu Bentancur, která Rosinu hraje?

Našla jsem ji už dva roky před natáčením. Viděla jsem asi padesát holek, se sedmi jsem se pak znova potkala. Ale bylo mi okamžitě jasné, že chci Rominu. Přesně zpodobňovala tent charakter, a navíc jak vypadala! S těmi svými pohyby – všelijak se kroutila, promačkávala si záprstí – byla zvláštně krásná. A hlavně neřešila, jestli je k ostatním milá, nebo ne, jela si to svoje.

Jak jste ji jako neherečku na natáčení připravila?

Díky tomu, že nám ty přípravy zabraly dva roky, jsme měly dost času se poznat. Brala jsem kameru a sledovala ji, aby si zvykla. U toho jsem zároveň zjistovala, jak jí mám vůbec natáčet. Ona má takovou tvář, kdy z jednoho úhlu je

•

3.7. | 21.00 Malý sál

Rosina zatouží po Joselovi, tomu je to ale spíš jedno. A to zas není jedno Rosině.

Foto: KVFF
to holka – a z druhého už žena.

Nakonec jste jí s kamerou až nepříjemně blízko.

Puberta je podle mě nepříjemné období. Člověk se cítí divně, objevuje sexualitu, se kterou si neví rady – a řeší to kluci i holky. A právě tuhle divnost jsem chtěla ukázat, protože mi příjde roztomilá. Zároveň mi k doslování pasuje alegorie se žraloky. Oni normálně v Uruguayi vůbec nežijou, nemáme ani pavouky. Ale připadá mi, že zkrátka mají podobné instinkty.

Bylo obtížné všechn ten vnitřní zmatek natočit bez divokých emocí?

Rosina je jako bomba před explozí, ale nikdy nevybuchne. Lidi se mě ptají, proč se nerozberečí, proč se nehroutí. Po kovbojích nechcete, aby brečeli, ale holky musí? Já chtěla, aby byla silná, aby si dělala, co chce. A aby se u toho tvářila jako Buster Keaton.

Kamenně?

Všichni skrýváme emoce. Proč by je nemohly skrývat postavy? Mně když je smutno, taky hned nebrečím.

Co dalšího vás s Rosinou spojuje?

Když jsem byla v pubertě, taky jsem byla spíš samotářská, nikam jsem nepatřila. To je myslím dost běžné.

Jak jste se vůbec dostala k filmu?

Studovala jsem umění, chtěla jsem malovat a sochařit... a rodice se trochu strachovali, protože jsou to obory, kterými se nedá moc uživit. Zatlačili na mě a vybrali mi film. Byla jsem šťastná – proč ne? A bylo to dobré rozhodnutí, film všechny druhy umění spojuje dohromady.

•

3.7. | 21.00 Malý sál

Srdce ve Varech

Houslistka v Bez vědomí je lepší než filmová kritička v bezvědomí

Šampaňské a hlad

Iva Roze

V příštím životě bych chtěla být filmovou kritičkou. Nemyslím nějakou provinční redaktorku, která sem tam napiše něco o nové lokální tragikomedii a používá obraty jako „jo, to byl pan herec“. Myslím takovou tu kritičku, která celý rok obráží světové festivaly, na dovolenou jezdí k Richardu Linklaterovi na chalupu a ríká takové ty věci, co říkají zahraniční filmoví kritici, když se vzájemně potkají na festivalu v Karlových Varech:

„Ahoj miláčku, jak se máš? Už ses vzpamatovala z té kalby v Cannes?“

„Neměla jsem příležitost, protože jsem z Cannes jela přímo na festival v Kluži, potom na Midnight Sun do Laponie a pak hned sem.“

Pak konverzuj o tom, jaké bylo letos na páry HBO prosecce (vynikající), jaký mají výhled ze svého hotelového pokoje (dechberoucí), jak na Instagramu, tak ve skutečnosti, i když tam samozřejmě o poznání mří) a co si myslí o novém filmu nějakého obskurního režiséra z Islandu, který dovezl na festival ještě obskurnější film o ovcích, který nikdo, kdo není filmový kritik nebo hodně zkušený ovčák, za živého boha nemůže pochopit. Alespoň ne zastrčilva.

Což ale kritici taky moc nedělají, jak jsem tak vypozen.

rovala. Proto jsem se nakonec rozhodla reinkarnovat se do jednoho z nich. Ten jejich život zní báječně. Bydlela bych v nejlepších hotelech. Chodila na honosné páry, které mají dress code „black tie“ – ale já bych tam chodila v džínách, protože na dlouhé šaty a podpatky jsem zkrátka moc cool. Snídala bych šampaňské s producenty ze Sony, obědvala víno s tou novou herečkou z Polska, která je na festivalu poprvé a nikdo ji tu nezná, večeř bych se opila s ostatními novináři až do Bez vědomí a všechni by mi rozuměli, že tím nemyslím stav, ale premiéru nového seriálu od Ivana Zachariáše.

„A pak bys jednoho dne umřela na cirhózu jater,“ vyvedla mě z omyleu jedna z těch kritiček. „Nebo bys možná spíš umřela hlad.“ Pak mi vysvětlila, že to zaměstnání není zas tak přitažlivé, jak se zdá. Je to prý spíš takový drahý koníček, za který nikdo moc dobré neplatí, protože mraky lidí to klidně budou dělat zadarmo, respektive jen za ty luxusní hotelové pokoje a šampaňské zadarmo.

Ale ani to mě neodradilo. Naopak. Říkám si, že když budu umírat dlouhou, pomalou smrtí, ať už na alkoholismus, nebo hladem (podle toho, co příde dřív), třeba o mně někdo natočí film. Myslím, že v sekci Na západ od Východu by to mohl být hit. •

VARYÁDA

SHOPPING CENTER

Skvělý festival si zaslouží skvělé nákupy!

A great festival deserves stylish visitors!

varyada.cz

OC VARYÁDA, Kapitána Jaroše 375/31, Karlovy Vary

OCVaryada

ocvaryadakv

Divácká cena Audience Award

známkování: 1 výborný / excellent
2 dobrý / good
3 průměrný / average
4 slabý / weak

PRÁVO

průběžné hodnocení

1	Forman vs. Forman	1,10
2	Pavarotti	1,17
3	Papicha	1,17
4	Tout le monde debout / Láska bez bariér	1,21
5	Yesterday	1,23
6	Light of My Life / Světlo mého života	1,25
7	Nech je světlo / Budiž světlo	1,26
8	Il Campione / Šampion	1,26
9	Gisaengchung / Parazit	1,27
10	Bez vědomí	1,28

Bez cenzury

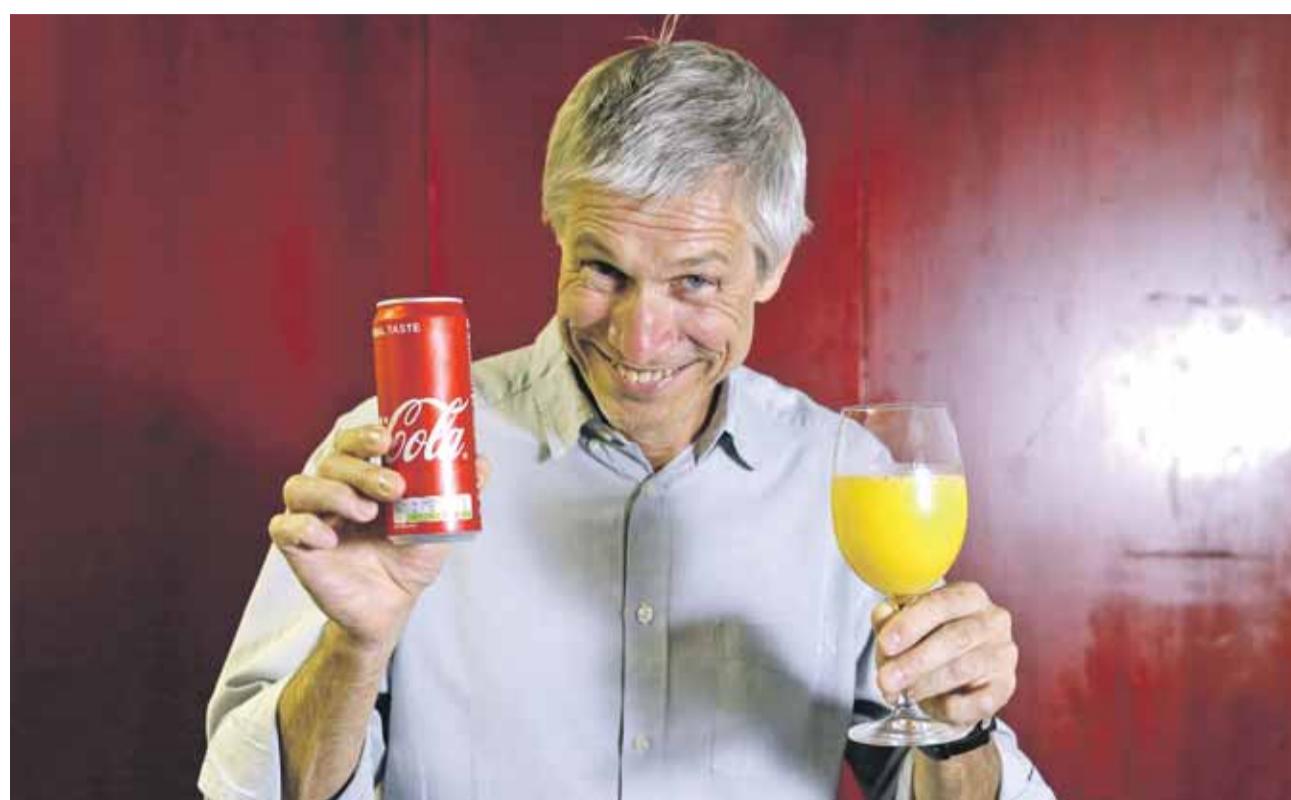

Foto: Jan Hlaváček

Ale ten příběh pořád žije, třeba ostravské Divadlo Petra Bezruče zařadilo Kouř v minulé sezoně do repertoáru a úspěšně se tam hraje doted', je to dobrá inscenace...

Divadelníci v Ostravě Kouř posunuli do současnosti, viděl jsem to představení shodou okolností před páry dny na divadelním festivalu. Sedl jsem v první řadě a bavil se od začátku do konce. Honza Slováka tam hraje herečka, všechny role převrácené, přepsané do současnosti, bezvadný. I muzikálově se mi to zdálo čisté a profesionální.

Vy byste Kouř na divadle nezkušil, když teď režirujete hodně?

Myslím, že bych si s tím věděl rady, ale musel bych se na Arnoštka dívat dnešníma očima. Naučil jsem se se stigmatem Arnoštka žít, ale když mi někdo zavolá, zda bych jim jako Arnoštek nezatačil na maturitním plese nebo v paruce nemoderoval nějaký večer, zdvořile odmítám.

Vám hodně pomohly kostýmy Simony Rybákové, to je jasná věc.

Moje žena Simona už byla na odjezd do Helsinek,

kam se dostala na půl roku na stáž, tak mě narychlou narvala do správně vypasovaných legín. Ale je v tom trochu symboliky, protože letos na festivalu ve Varech má Simona dva projekty – jeden z prvních ve své kariéře, Kouř, a potom novou minisérii HBO *Bez vědomí*, což je její zatím poslední realizace.

Je vám zpětně líto „nešťastného“ načasování premiéry Kouře?

Za načasování nikdo nemohl, jen osud sám. Finální scéna Kouře „Má to cenu, má to cenu“ se točila až po sametové revoluci, dokonce i Václav Havel se tehdy ptal, proč je to tak pesimistické – a Tomáš Vorel mu odpověděl, že proto, že není žádný optimista. Ostatně ani to představení v Divadle Petra Bezruče není optimistické; ekologický motiv Kouře je v něm přesunutý do současnosti.

Těšíte se na dnešní projekci?

Těším, i když se možná konečně proválí, že ta moje postava nemá konec. Prostě vyšumí.

Možná proto je nesmrtebná. •

Šimon Caban aka Arnoštek právě teď v Thermalu, kde spolu s bratrem Michalem plánují závěrečný ceremoniál letošního ročníku

Jééé, to je můj tátá!

Šimon Caban: „Spolužáci mojí dcery se dívali na YouTube a volali na ni: Nikolóóó, pojď se podívat na toho debilááá!“

Vorlův kultovní rytmikál totalitního věku Kouř to dnes v půl jedenácté večer dotáhne až do Velkého sálu a stvrdí tím svou nečekanou pozici české klasiky. Dýdžeje Arnoštka v něm hraje **Šimon Caban**, část dua bratří Cabani, které už 24 let vymýslí i realizuje zdejší zahajovací a zakončovací ceremoniály. Jeho bratr Michal dělá Kouř choreografii.

Veronika Bednářová

Diskotékový klip „Je to fajn“ v hlavní roli s vaším dýdžejem Arnoštkem má dnes na YouTube 5 579 373 zhlédnutí...

Nemám pro to vysvětlení, jen historku. Když bylo dceři Nikole asi patnáct, volala mi ze školního lyžáku, jestli by mi nevadilo, že až se

vrátí a přijdu ji vyzvednout k autobusu, tak se se mnou všichni její spolužáci vyfotí. Říkal jsem si naivně: „Hm, třeba mě znají z televize.“ Ale to jsem se spletl. Její spolužáci na horách na Arnoštkův klip koukali na počítací a volali na ni: „Nikolóóó, pojď se podívat na toho debilááá!“ No tak

Nikola jde, kouká na to a po chvíli vykřikne: „Jééé, to je můj tátá!“ Z toho plyně poučení: Hlídejte si čas, kdy svým dětem řeknete, co jste dělali v mládí. Mohli byste to taky propást.

Vysvětlovali vám spolužáci, co je na „jeden džus, druhý kolu“ tak bere?

Myslím, že se v postavě dýdžeje zrcadlí celá podivnost tehdejší doby. Dýdžejové museli mít dost hnusné, poloveklačké zázemí, jinak by se nemohli dostat k vysněným deskám ze zahraničí. S deskami se šmelilo, jiná šance nebyla. Hon za fyzickými objekty zní v éře Spotify jako sci-fi. Pak tu byla ta tehdejší divná estetickost, ono pitomé „chodím v lepších hadrech“, pomýlená nabuřelost, kterou chtěl Tomáš Vorel v Kouři mít. Arnoštěk je navíc trochu buzerant, což je výraz, který se tehdy nepoužíval hanlivě v genderovém slova smyslu, ale jako termín pro někoho, kdo je protivný, namyšlený a myslí si, že je něco víc. Ty postavy jsme si s Honzou Slovákem, Davidem Vávrou a Lucií Zedníčkovou zahráli s radostí.

Škoda že se lidi nedívají na celý Kouř...

Když jsme v roce 1990 zhledli premiéru, byli jsme z toho filmu trošku v rozpucích. Pamatuju si, že se mi tehdy Kouř zdál jako nemotorný pokus o americký muzikál – nic ve zlém, ale evidentně jsme to neuměli. Beru Kouř jako nemotorný pokus o vykročení na profesionální platformu.

Foto: KVFF

Šimon Caban, Lucie Zedníčková a Jan Slovák, Kouř dnes večer!

V rytmu filmového festivalu

3.7.2019
14.00–22.00 hod.

PROGRAM

- Dvořákovy sady,
Mlýnská kolonáda Karlovy Vary
- 14.30 Wikiho svět s Mimoni
- 16.00 Zdeněk Polach a Matýsek
- 18.00 **Mirai**
- 21.00 **Miro Žbirka a Karlovarský symfonický orchestr**

**VSTUP
VOLNÝ**

**KARLOVARSKÝ
KRAJ**

Karlovy VARY°

Mimo kino

Teodor Kováč jezdí na kole, nosí cylindr a pracuje v Akademii věd

Jezdec v cylindru

Vary z cyklistického sedla, kupa dárků a jeden interesantní ambasador

Kdo by ve Varech nezažil situaci, kdy vám po skončení projekce v Thermalu začíná další film třeba v Puppu už za deset minut... Buď se v tu chvíli pokusíte vylepšit svůj středoškolský rekord na patnáctistovce, anebo se nabízí ještě jedno – elegantnější a výrazně pohodlnější – řešení: kolo. Tradiční festivalovou půjčovnu propaguje ambasador z nejjazdavějších – jaderný fyzik a freestylek na horském kole Teodor Kováč.

Jakub Švejkovský

Už poosmé si festivaloví návštěvníci mohou pro snazší pohyb po městě vypůjčit kolo od firmy Specialized. Půjčení je zdarma, zájemcům stačí předložit festivalový pas a občanku. Stanoviště, kde se kola půjčují i vrací, jsou celkem čtyři: u hotelů Thermal a Pupp, na Divadelním náměstí a taky u stanového městečka. Vracet je můžete na kterémkoliv z nich. První hodina se neplatí,

každá další započatá vás vyjde na stovku.

To není nikak závratná suma, takže kdyby vás nedej bože omrzely filmy, můžete si vyjet třeba proti proudu. Teplé až k nádrži Březová. Sportovní fanoušci – a hokejoví zvlášť – se zas můžou vydát na poutní výlet k památku legendárního trenéra z Nagana Ivana Hlinky, který měl u sjezdu ze silnice E48 před patnácti lety tragickou nehodu. Škoda jen, že Specialized už nepůjčuje

kola treková – například do kopce táhnoucího se na výhledku Diana by se zakousla mnohem lépe než ta určená na silnici.

Novinkou je naopak možnost půjčit si jedno z deseti elektrokol. Jinak můžete vybrat ze sedmi desítek klasických bicyklů. Jen tak na okraj: zatím nejvíc výpůjček v letošním ročníku proběhl v neděli – 905.

Specialized kromě toho v rámci festivalu pořádá velkou soutěž. Stačí na Insta-

Foto: Jan Hanáček
gram nahrát fotku s půjčeným kolem nebo samotnou půjčovnou a v příspěvku označit účet @specializedcz. Autoři dvou nejvtipnějších snímků budou moci z festivalu odjet na vlastním městském bicyklu.

Už počtvrté pak ve Varech potkáte i ambasadorku značky Teodora Kováče. V minulých letech jste ho na festivalu mohli zahlédnout třeba v kostýmu superhrdinu nebo v převleku býka – po každé v rámci propagování konkrétního typu kola. Letos se po kolonádách i mimo ně prohání s elegantním cylindrem na hlavě. Komu se jej i přes jeho rychlosť podaří zastavit, dostane od něj malý dárek – třeba cyklistickou čepičku. Sympatický blonďák přitom rozdává i větší prezenty, a sice cyklistické přilby. K tomu, abyste jednu z nich získali, ale budete muset být rychlí taky vy: Teodor vás – prostřednictvím svého Instagramu – každý den posílá na jedno místo tady ve Varech a vy máte za úkol být tam dřív než všichni ostatní. První bere helmu, zbytek se může hecnout zase zítra.

S Frantou Skálou na stehně

Teodorova lásku ke kolům přitom zdaleka není předstíraná. Jestli jste to až dotedl nevěděli: jedná se o jednoho z nejlepších tuzemských

freestylek na horském kole – v repertoáru jeho triků najdete třeba takzvaný double backflip, tedy dvě salta v jednom skoku. Po triumfu na mistrovství ČR v roce 2016 se dočkal i úspěchu v zahraničí. Na závodech v Jihoafrické republice letos v březnu například obsadil čtvrté místo. Tenhle jeho africký úspěch přitom mají možnost tak trochu zažít i festivaloví návštěvníci – stanoviště půjčovny kol na Divadelním náměstí je vybaveno virtuální realitou a v ní je nahraná právě Teodorova jízda z JAR. Přijďte se podívat na skoky na horském kole se Stolovou horou v pozadí.

Šířka záběru jezdce v cylindru je navíc mnohem širší než cyklistická řídítka: obdivuje výtvarníka Františka Skálu – a to do té míry, že si jeho podobiznu nechal vytetovat na stehno – a na Fakultě jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT nedávno obhájil bakalářskou práci na téma „kanonický rozklad tenzorů maticového násobení“. Kdo by snad nevěděl, o čem je řeč, jde o proces výběru nejlepší varianty u velkého množství proměnných. I díky tomu Teodor získal práci v Akademii věd ČR.

Až se tedy kolem vás prožene mladík v černém cylindru, vězte, že to opravdu není obyčejný cyklista. •

Centropol připravil speciální ceník pro chataře a chalupáře. Ušetří až třetinu nákladů na elektřinu.

Centropol pokračuje v zavádění revolučních ceníků. Vychází vstříc všem, kteří platí účty za elektřinu na chalupě, v letním domě či dokonce jen v garáži.

Speciálně pro ně Centropol připravil ceník Mini. Vyplatí se však jen lidem se skutečně nízkou spotřebou, pro které Centropol snížil fixní poplatek až o 90 %. Vyslyšel tak přání chatařů a majitelů dalších nemovitostí a vychází jim s cenou vstříc.

Půjčení je zdarma, stačí se prokázat festivalovým pasem a občankou

CENTROPOL

Zákaznická linka
478 575 555
www.centropol.cz

Zvláštní projekt

I název ulice může být svobodný

Svoboda třicetkrát jinak

V koprodukci s Českou televizí připravil Reflex unikátní dokument *Moje svoboda*

Reflex poskládal film z minutových snímků předních českých filmářů a dalších osobností. Jednotlivých příspěvků je celkem třicet – jako let, co letos uplynou od sametové revoluce. Dokument sice ve Varech není zařazen do oficiálního programu, ale najdete jej v doprovodných akcích, volně přidružený k sekci Bez cenzury, věnované právě třicátému výročí sametové revoluce. Na světové premiéře dnes v 19.00 se objeví i většina jeho tvůrců.

Jakub Švejkovský

Foto: KVIFF
Projekt si vzal pod křídla šéfkulturního oddělení Reflexu Milan Tesař a nechal se inspirovat konceptem filmu *Paříži, miluji Tě* – v něm dvě desítky světových tvůrců natočily krátké příspěvky o vztahu k francouzské metropoli. Výsledkem byla úchvatná mozaika. Reflex po pařížském vzoru oslovil početné spektrum tvůrců, jimž dal jiné prosté zadání: natočit minutový film na téma *Moje svoboda*.

Hřebejk i mladí nadšenci

Mezi oslovené patřily osobnosti z různých odvětví, především ale filmáři a ti, kdo mají k filmu nějakým způsobem blízko.

Třeba dokumentaristka Theodora Remundová: ta zachytila člena druhého a třetího odboje, 102letého Eduarda Marka, jak se nebojí seskočit s padákem. Jan Hřebejk svou minutu využil k tomu, aby se na pocit svobody zeptal zřejmě nespravedlivě odsouzeného Romana Ševčíka – toho propustili po 29 letech za mrížemi teprve před pár měsíci. Miřenka Čechová pojala svou minutu jako apoteózu svobodného, moderního ženství a mateřství, Ester Geislerová vysvětluje, proč nemá svoboda křídla, a Zdeněk Svěrák nás provede svou šatnou v Divadle Járy Cimrmana.

Jeden z tvůrců, Petr Cífer, oslovil i dosud neznámé

kinematografické nadšence, což projekt žárové, a hlavně generáčně prohloubilo. Tesař, který mimochodem do mozaiky přispěl taky – snímek o svém oblíbeném lučním golfu –, na projektu nejvíce oceňuje, že díky němu mohl poznat celou generaci filmářů, o jejichž existenci do té doby neměl tušení: „Jsou to mladí lidé z reklamek, videoartu, youtubeři nebo ještě studenti. Do dokumentu vnesli obrovské množství energie a zároveň natočili skvělé a precizní filmy. Vážím si toho, že vím, co si tihle lidé myslí o svobodě,“ říká.

Jemu samotnému se nejvíce líbí part v duchu „jak jsem potkal rybu“ Petra Cvrtníčka. Znají se z natá-

čení legendární České sody: „Bál jsem se, aby neposlal nějakou nevysílatelnou blázvinu. Natočil ale fantastickou, jednoduchou etudu, navíc samospouští – celé to dělal sám,“ smeká Tesař.

Festivalové bonusy

V průběhu realizace se pak k projektu coby koproducent připojila Česká televize. Dokument, tvořený třiceti minutovými příspěvky, odvysílá na podzim v rámci oslav třicátého výročí revoluce.

Kromě výsledného půldodinového dokumentu *Moje svoboda* budou mít diváci tady ve Varech možnost zhlédnout ještě bonusový materiál. Ten tvoří filmy od tvůrců, kteří téma svobody

pojali ještě o něco svobodněji než ostatní, takže vysílat jejich výstup ve veřejnoprávním médiu by bylo mírně řečeno problematické.

Některí tvůrci zároveň projevili zájem výsledný dokument využívat i pro vlastní účely. Třeba Adam Forman, prasynovec Miloše Formana, ho plánuje promítat v penzionu Rut ve Starých Splavech. Jeho vlastníkům v průběhu minulého století svoboda několik desetiletí citelně chyběla – penzion jim nejdřív zabavili nacisti a brzy nato i komunisti. •

Moje svoboda

3. 7. | 19.00 Konferenční sál

Foto: Martin Bartkovský

Adam Forman, prasynovec Miloše Formana, točil o penzionu Rut

Dejte festivalu ten správný scénář

Stáhněte si Vodafone KVIFF Guide s programem, aktualitami a rezervací vstupenek.

Dostupné na
App Store

Získejte na
Google Play

Budoucnost je úžasná.

Ready?

vodafone

Docs in Progress

Českou stopou byli i Zuzana Kučerová a Martin Páv, kteří představili svůj dokument *Vlci na hranicích*

Do země předků

Nejslibnějším rozdělaným dokumentárním filmem se v rámci festivalového klání Docs in Progress stal íránsko-filipínský snímek režisérky Afsaneh Salari *The Silhouettes*. Odměnou pro nejlepší ze soutěžních projektů je pět tisíc eur, které by měly pomoci ho dokončit.

Zbyněk Vlasák

Vítězný film zkoumá teheránskou rodinu imigrantů z dob sovětsko-afghánské války, jejíž nejmladší člen se plný entuziasmů rozhodne vydat do rodné země svých předků, Afghánistánu, aby se vrátil s pořádným trau-

matem. Mezinárodní porota (Pierre-Alexis Chevit, Lejla Dedić a Patricia Drati) ocenila zejména neobvyklý úhel pohledu na téma migrace.

Česko v soutěži, zaměřené na země střední a východní Evropy, Balkánu, bývalého SSSR, Blízkého východu a severní Afriky, zastupovaly

Foto: Petr Horák
dva snímky: *Vlci na hranicích* a *V síti*. První z nich prezentovali režisér Martin Páv a producentka Zuzana Kučerová.

Na Broumovsku byli vlci vyhubeni už před více než 200 lety. Dnes je to region známý chovem ovcí. Jenže vlci se vracejí... Tedy ono je jich jenom dvanáct. Dokument nevypráví tolík o zápasu vlků s ovciemi, ale hlavně o střetu ochránce přírody s farmáři, přes který nazíráme i momentálně rozdelenou českou společnost. *Vlci na hranicích* se právě stříhají.

Druhou českou stopou byl v Docs in Progress dokument Vítá Klusáka a Barbory Chalupové *V síti*, který odprezentovaly producentka Pavla Klimešová a jedna z hrdinek Anežka Pithartová. Filmaři se rozhodli naracíčit na internetu profily tří nezletilých dívek (hrály je mladě vypadající dospělé holky) a pak čekali na mužské predátory. Ozvalo se jich za deset dní 2458. I tento snímek se momentálně stříhá.

Svých dvanáct minut – do nichž patřila také osmiminutová ukázka – přímo před filmovými profesionály pak došel například i Daniel Stopa. Jeho dokument se odehrává v malém polském městě Olkusz. Sledujeme v něm pětatřicetiletou Aniu, která má konečně možnost dělat něco sama a její život se pomalu přesouvá do její práce – novinové trafiky. Další projekty byly z Turcka, Ukrajiny nebo Rumunska. •

Nespresso Talents

Zprava: vítězky soutěže Adela Križovenská a Nina Osová, David Bukva, který se umístil na 3. příčce, a druhý Jáchym Bouzek

Jsme to, co jíme

Jedlá vstupenka do velkého světa filmu

Vztah člověka a jídla, tak znělo zadání soutěže Nespresso Talents 2019. Včera večer porota, v níž zasedl i populární youtuber Kový, vyhlásila lokální vítěze: staly se jimi Adela Križovenská a Nina Osová se svým krátkým animovaným snímkem *Tell Me Your Flavour*.

Jakub Švejkovský

Maximálně tři minuty, pro film netradiční vertikální formát 9 : 16 a téma spojené s jídlem. Takovým zadáním

se museli řídit autoři soutěžních snímků v letošním ročníku Nespresso Talents. Porotu tuzemského kola i letos tvořila trojice členů vedoucí katedry animace

Foto: Petr Horák
pražské FAMU Michaela Pavlátorová, filmová kritička Darina Křivánková, která se v posledních letech zaměřuje i na gastronomii, a v neposlední řadě už zmíněný král české YouTube scény Karel Kovář alias Kový.

Porota nejdřív výběr zúžila na 28 kandidátů a z těch následně vybírala tři nejlepší. Vůbec nejvíce u ní zabojoval snímek dvou studentek animace na FAMU Ninu Osovou a Adely Križovenské, které se rozhodly zachytit každodenní příběhy o lidech – a jídle. Mladé filmárky za výhru obdržely 3000 eur.

Na druhé příčce se s rovněž animovaným filmem *Hunger* o provázanosti lidských charakterů a jejich oblíbených pokrmů umístil Jáchym Bouzek. Třetí skončil David Bukva se svým portrétem dívky milující zdravé jídlo.

Před dvěma lety se jedním z vítězů celosvětového kola Nespresso Talents stala toho času studentka pražské FAMU Daria Kashcheeva. A leto na tenhle úspěch navázala – tentokrát na prestižním festivalu animovaných snímků ve francouzském Annecy. Letošní mezinárodní kolo už dříve ovládl se svým dílem *Subak* Joshua Morrice z Nového Zélandu.

Vítězné snímky lokálního i mezinárodního kola můžete během festivalu zhlédnout ve stánku Nespresso hned vedle hotelu Thermal. •

Accolade

TVOŘÍME PROSTOR PRO DALŠÍ PRŮMYSLOVOU REVOLUCI

Připravujeme špičkové nájemní prostory pro lehkou výrobu, logistiku a ecommerce.

Společně dáváme českým investorům unikátní možnost podílet se na rozvoji průmyslu v ČR a celé střední Evropě.

www.accolade.eu

Den s festivalovými partnery

Foto: KVIFF

Odpoledne pořádané spo- lečně městem Karlovy Vary a Karlovarským krajem, které nese název V rytmu filmového festivalu, začíná dnes od 14.00 v Dvořákových sadech poblíž hotelu Thermal. Pro návštěvníky festivalu i rodiny s dětmi si tu přichystali odpoledne s tancem, atrakcemi i hudbou. Ve 14.30 vystoupí s programem pro děti Wiko svět s Mimoni a v 16.00 břichomluvec Zdenek Polach.

S nadcházejícím večerem (od 18.00) si můžete poslechnout koncert skupiny Mirai. Poté se, za doprovodu bubeníků, program přesune na Mlýnskou kolonádu, kde den města a kraje ve 21.00 završí koncert Mekyho Žbirky a Karlovarského symfonického orchestru pod vedením dirigenta Jana Kučery.

Až do konce festivalu můžete navštívit i Info Point ve Smetanových sadech a Foto

Foto: KVIFF

Point v hotelu Thermal (oba mají otevřeno od 9.00 do 19.00) – získat tu můžete festivalový merch nebo informace pro plánování výletů po Karlovarském kraji. Karlovarský kraj s MFF KV připravil pro držitele Festival Passů systém slev na vstupné na svá nejlepší turistická místa. Platné budou až do konce července.

Během festivalu můžete navštívit i neobyčejný foto-kotek s názvem Filmová lázeň, je pro vás otevřen denně od 10.00 do 18.00 v 1. patře Vřídlní kolonády. Kromě toho si můžete za- soutěžit – třeba o luxusní pobyt v Puppu či v hotelu v Krušných horách. Více se dozvítáte na sociálních sítích @zivykraj. •

Den města a kraje

Navštívte zábavné odpoledne pořádané městem a krajem. Na své si přijdou dospělí i děti – vystoupí Wiko svět s Mimoni, Mirai nebo Meky Žbirka s orchestrem.

Stojí za návštěvu

Foto: archiv IN MOTION

Foto: KVIFF

Foto: KVIFF

Foto: KVIFF

Foto: KVIFF

Foto: KVIFF

Kino bez bariér

Netradiční parkourová podívaná – pořádaná v rámci projektu Kina bez bariér –, jejíž součástí jsou i vozíčkáři! Přijďte se podívat na dechberoucí parkourovou exhibici členů týmu s názvem IN MOTION, která divákům nabídne to nejlepší, co se parkouristé za roky tréninku naučili. Začínáme dnes ve tři hodiny odpoledne na Mlýnské kolonádě! •

Dermacol

V Dermacol Beauty Zone v hotelu Thermal na vás denně od 11 do 21 čeká tým vizážistů, kteří jsou připraveni postarat se o vaši krásu i poradit s výběrem vhodných produktů – po dobu festivalu s 20% slevou. Vhodný odstín rtěnky si pak můžete vyzkoušet i u Tržní kolonády a každý den se můžete zapojit do soutěže na sociálních sítích. •

Hodinky PRIM

Přijďte se podívat na hodinky jediného českého výrobce hodinek PRIM, ELTON hodinářská z Nového Města nad Metují. Prohlédnout si je můžete ve festivalovém obchodě v Thermalu a zejména v prodejně galerii Moser, kde vystavují i historické kousky. Tam si taky hodinky můžete se slevou zakoupit, a to každý všední den od 9.00 do 19.00. •

Moët & Chandon

Šampaňské Moët & Chandon letos najdete na zahrádce Grand-hotelu Pupp. Na Moët 1869 Garden můžete ale také přispět na dobrou věc – zakoupením Moët Impérial Mini přispějete organizaci Hledáme rodiče, jejíž patronkou je herečka Jitka Schneiderová, 54 korun a ve čtvrtek v 15.00 si můžete s Jitkou i přípit, a podpořit tak myšlenku pěstounské péče. •

CZECH FUND

Na Mlýnském nábřeží u Gogolovy lávky narazíte na stánek značky investičních fondů CZECH FUND, kde si pro vás mimo jiné připravili soutěž „Hlášky z filmu“, která prověří vaše filmové vědomosti. Zahrát si můžete o exkluzivní sportovní oblečení z kolekce tenistky Karoliny Plíškové – výherce losují denně. Otevřeno mají od 9.30 do 19.00. •

Profimed

Růžový kontejner Profimed POP UP můžete na festivalu navštívit už potřetí – letos nově na ulici Stará Louka! Plný je jako vždy prémiových produktů zubní péče, kosmetiky, kosmetických nástrojů i ekologických produktů, se kterými se můžete seznámit, ale třeba vás tu jen „zachráni“ nějakým vzorkem. Otevřeno mají denně od 10.00 do 19.00. •

Akce Industry

Vítězný projekt *Bottled Songs* má premiéru naplánovanou na 1. června 2020

Cena Eurimages Lab Project

Osm slibných filmových projektů vznikajících mimo tradiční filmařský rámcem včera na festivalu již počtvrté soupeřilo o cenu Eurimages Lab Project. Ta je spojena s odměnou 50 tisíc eur a jejím cílem je podpořit nové formy filmového výrazu. Zvítězil připravovaný dokument *Bottled Songs*, který se věnuje fenoménu online propagandy Islámského státu.

Foto: KVIFF (3x)

Producenti a režiséři měli v kině Čas na prezentaci svého projektu tradičně 10 minut, a to včetně tří krátkých ukázk. Letos o vítězi rozhodovala porota ve složení Majlinda Tafa z Albánie, Frank Peijnenburg z Nizozemska a Tereza Nvotová. Netreba dodávat, že výběr připravovaných filmů, které jsou často už ve fázi postprodukce, byl velmi pestrý.

Kromě vítězného projektu, který vzniká v koprodukci Francie, Německa, Finska a USA pod režijním vedením Chloé Galibert-Lainé a Kevinu B. Lee, se včera prezentovalo dalších sedm filmů. Ali Cherri, usídlený v Paříži, představil snímek *The Dam*, dokumentární portrét dělníka pracujícího na stavbě největší přehrady v Africe v severním Súdánu. Původem rakouský tvůrce Patric Chiha se v připravovaném „tanečním dokumentu“ *If It Were Love* zaměřil na vykreslení portrétu taneční skupiny během turné.

Tanečníci v něm originálním způsobem ztvárnili hru o raveové scéně 90. let. Turecký tvůrce Kaan Müjdeci, jehož debut *Sivas* byl oceněn na festivalu v Benátkách, se ve svém nejnovějším snímku *Iguana Tokyo* zaměřil na tajná přání a touhy jedné japonské rodiny.

V rumunsko-srbské koprodukci pak pod režijním vedením Ivany Mladenović vzniká komorní a trochu autobiografický film *Ivana the Terrible*, vyprávějící o mladé herečce procházející osobní krizi. V koprodukci šesti zemí včetně České pak turecký multimediální umělec Gem Deger připravuje snímek

Chloé Galibert-Lainé je mimo jiné autorkou krátkého filmu *The Burrow* (2015), za nějž získala šest ocenění

Kevin B. Lee vytvořil pro různé online platformy přes 360 videoesejí

Playdurizm, v němž se hlavní hrdina snaží najít útěchu před traumaty neutěšené reality ve dvourozměrném světě své imaginace. Režisér Florian Gottschick se pustil do filmu *Rest in Greece*, improvizovaného příběhu spisovatele Davida, cestujícího se svou ženou na řecký ostrov Tinos. Osmičku prezentujících projektů uzavřel estonsko-japonský dokument *Yoyogi Haiku*.

Režisér Max Golomidov se v něm rozhodl sledovat návštěvníky tokijského parku Jojogi. V duchu japonské tradice se v něm estonský tvůrce snaží ukázat východní cesty k nalezení harmonie skrze přírodu a samotu. • (fiš)

5 nej programového oddělení

Takové krásné šaty

Nejhororovější filmy

Anna Purkrábková
koordinátorka
programu

Pokud jste členem posádky vesmírné lodi Nostromo, měli byste si dávat pozor na to, co si s sebou z průzkumných misí přinesete na palubu. Poučík Ellen Ripleyová o tom ví svoje. Kdo u sledování legendárního *Vetřelce* nezařval nahlas, jako by nežil.

Kníže na pokraji šílenství bloudí chodbami svého zámku, z jehož výšin shlíží

na své poddané. Ne, toto není děj pohádky na nedělní odpoledne, ale velmi zjednodušená synopse jednoho z nejdivočejších filmů, které kdy byly v Česku natočeny.

V žáru královské lásky je hororová halucinace v mistrném režii Jana Němce.

Takové krásné šaty jsou opravdu nádherné, ale mají jednu vadu: jsou prokleté a chtějí krev. Jejich majitelka má co dělat, aby přežila, a věřte, dávka aviváže navíc nestačí. Pocta giallo hororu z pera kultovního režiséra Petera Stricklanda.

V žáru královské lásky

Vetřelec

Antologie města duchů

Chcete se podívat na horor, který vás nevydesí, ale rozněžní? Jděte na *Antologii města duchů*. Zrnytí zážitek plní emocí.

„Vylez si, má drahá, na židli... at tě můžu oběsit.“ Pan Kopfrkingl se vrací na plátna kin, aby páchal to nejdobřejší dobro. I když nejste aktivními členy Spolku přátel žehu, nemůžete projekci tohoto klenotu českého hororu minout. *Spalovač mrtvol* je zpět ve zbrusu nové, restaurované verzi. •

Instagramiáda

#brankybodyfilmy

1. místo @delicately_chosen

2. místo @jahodys

3. místo @afrowoman.cgka

Zelená je tráva, fotbal, to je hra!

Vary se na chvíli staly takovým malým Japonskem. Není divu, když odměnou za výhru v naší soutěži byly lístky na samurajský film plný napětí s názvem *Zabíjení* (3. 7., 22.00, Kongresový sál). Téma #sushivary jste ztvárnili navýsost kreativně, a jak jsme dopředu tušili, neomezili jste se jen na tuhle vyhlášenou japonskou láhůdku. Děkujeme za všechny příspěvky, výherci si mohou vstupenky vyzvednout dnes od 11 hodin dopoledne

v redakci Festivalového deníku v prvním patře hotelu Thermal. Poražení nemusí smutnit, příležitost soutěžit máte i dnes. Tentokrát je zadání inspirováno sportem, konkrétně fotbalem.

Obuje se do toho a ukažte nám, jak si představujete #brankybodyfilmy. Výhrou není nic jiného než lístky na film *Diego Maradona* (4. 7., 22.00, Pupp). V pět hodin zaklep na dveře naší redakce festivalový fotograf Tomáš Tesař a vybere tři vý-

herce. Vítěz dne navíc získá festivalový doplněk, který se může stát základem jeho nového sportovního dresu. Na konci festivalu vyhlásíme absolutního šampiona – a ten získá pořádný pruhovaný balík. Tak do toho! •

twitter.com/festdenik
facebook.com/KVIFF
instagram.com/festdenik
denicek@kviff.com

**PŘINÁŠÍME
EVROPSKÝ
FILM DO
VAŠEHO
KINA**

facebook.com/kreativnievropa
instagram.com/kreativnievropa
twitter.com/kreativnievropa

Kreativní
Evropa
MEDIA

Soutěž dokumentárních filmů

Islandskský farmář Úlfar a režisérka filmu Yrsa Roca Fannberg, která se vedle natáčení dokumentu věnuje i analogové fotografií, malování akvarelem nebo vizuální poezii

Působivé svědectví o mizejícím světě

Dokument *Poslední podzim* nás zavede na severozápad Islandu, do jedné z vůbec nejmenších zdejších obcí, evokujících poslední výšpu světa. Režisérka **Yrsa Roca Fannberg** tu natočila vizuálně vybroušený portrét farmáře Úlfara a jeho ženy, jejichž tradiční způsob života se chýlí k neodvratnému konci.

Filip Šebek

Jak složité bylo natáčení na tomhle extrémně odlehém místě?

Nejbližší město, pokud tomu tedy tak lze říkat, má jen 337 obyvatel a je vzdálené

dvě hodiny jízdy autem. Jde o nádhernou, i když trochu náročnou cestu podél pobřeží a strmých útesů, která je ovšem průjezdná jen tři měsíce v roce, jinak je zasypaná sněhem. Já jsem se na první návštěvu farmy vyprá-

vila během zimy, takže jsem musela využít malé letadlo. To je taky jediný způsob, jak se k pár desítkám místních obyvatel dostává všechno potřebné, včetně jídla, léku a občasných návštěv příbuzných.

Vnímal vás Úlfar se svou ženou jako příjemné vytržení ze své samoty, anebo naopak jako rušivý element? Bylo těžké je přimět k natáčení?

Úlfar mě vyzvedl na letišti a posadil do traktoru se sněžnými rťetězy, jinak bychom se na jejich farmu nedostali. Pár dní jsme si povídali, on pokuřoval dýmkou, krmil své stádo ovcí a občas jim něco vyprávěl – a já v mezičase fotografovala. Když jsem se ho zeptala na možnost natáčení, odpověděl se svým typickým pragmatismem něco v duchu: „Mohlo by být.“ Pak jsem tam během několika měsíců pravidelně jezdila – či spíše látila – a střídavě jsem pomáhala s prací na farmě a natáčela jejich každodenní život. Jinak filmování je vždycky určité vyrušení. Úlfar mi ale věřil, že ve filmu zachytím základní hodnoty zdejšího života, jako je třeba úzká, a přitom nezíštná spolupráce místních farmářů, bez které by v této nehostinné krajině nešlo fungovat.

Hlavním důvodem, proč se nejenom Úlfarova farma chystá po stovkách let úplně skončit, je skutečnost, že se mladí Islandané do farmaření příliš nehranou a raději odcházejí do měst. Je nějaká šance to změnit? Mladá generace má na jednu stranu k naši přírodě pozitivní vztah, na druhou mají své vlastní životní potřeby. Dnes už nikdo z nich nechce

žít na tak izolovaném místě. Hodně jich taky studuje na univerzitách a vidí spoustu dalších životních možností. Zároveň se ale strašně rádi vracejí na místa, kde se narodili a vyrostli, takže řada starších farmářů si tu své domy nechává a tráví v nich aspoň letní měsíce – spolu s dětmi a vnoučaty. Taky si dnes někteří mladí, kteří dřív žili ve městech, pořizují domy na venkově, kde přes léto pěstují zeleninu a mají třeba i pár zvířat. Ale to je samozřejmě úplně jiný případ, než když se celý rok dennodenně musíte starat o farmu a stovky ovcí.

Nerozjela islandská vláda v souvislosti s turistickým boomem v posledních letech nějakou formu podpory farmářů třeba v souvislosti s ekoturistikou?

Ekoturistika je určitě jednou

z možností, ale pro takhle odlehlá místa není úplně ideální. Žít tady po celý rok je velmi složité. A nejde jen o neprůjezdnou silnici, ale i o elektřinu, která v případě velké bouřky vypadne i na několik dní.

A co třeba nějaké granty pro farmáře?

Ty samozřejmě existují, ale na takovýchto odlehlych místech nestačí být schopným farmářem, musíte být taky dobrým elektrikářem, truhlářem, ekonomem a tak dále. Musíte být prostě úplně soběstačný. Podle mě naše vláda v tomto ohledu zaspala. Měla situaci řešit před dvaceti lety – dnes to vypadá, že už je příliš pozdě. •

Poslední podzim

4. 7. | 11.30 Kinosál B

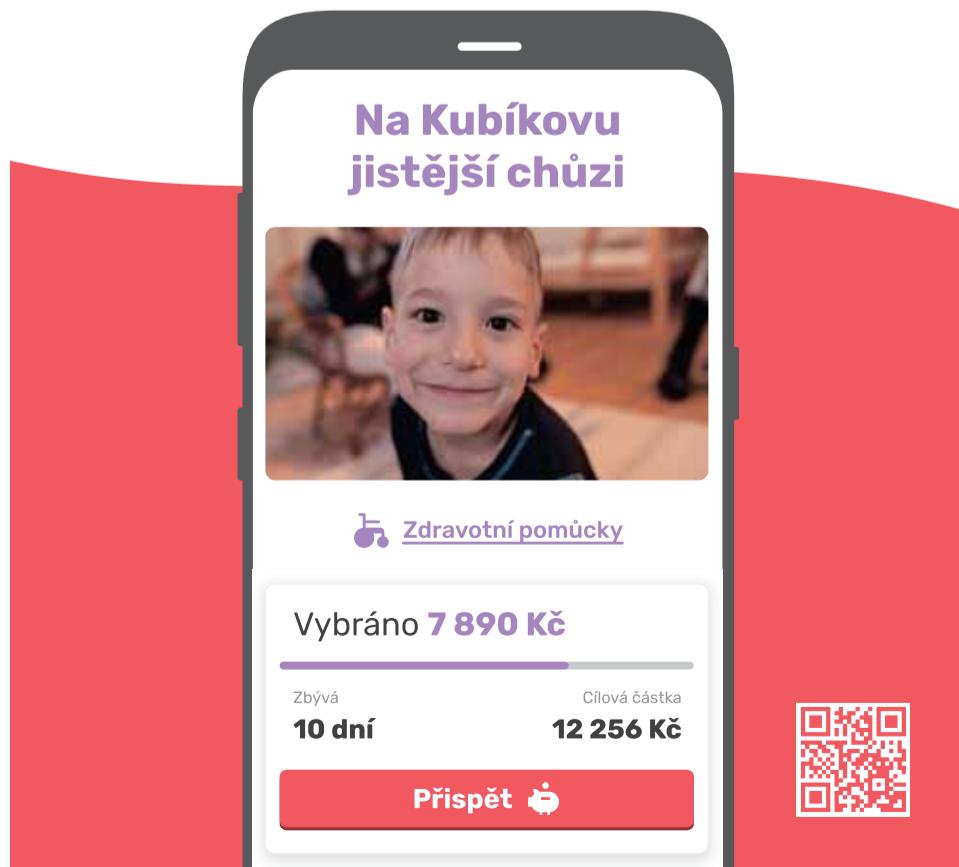
Monumentálnost islandské krajiny je ve filmu umocněna záběry, v nichž jsou postavy zabírány z velké dálky

I vy se můžete stát patronem dětí

Na pořízení daru pro dítě jde 100 % vybraných peněz.
Patron dětí je charitativním projektem Nadace Sirius.

patron dětí.cz

kino bez bariér
na 54. Mezinárodním filmovém
festivalu Karlovy Vary

28. 6. - 6. 7. 2019

- asistenční servis
- bezplatná doprava po Karlových Varech
- volné vstupenky a jejich rezervace
- informační servis

Centrála projektu v akreditačním centru hotelu Thermal.

www.kinobezbarier.cz

AKCE KINA BEZ BARIÉR
PARKOUROVÝ TÝM IN MOTION - POHYB, KTERÝ PŘEKONÁ
VAŠE PŘEDSTAVY! / Mlýnská kolonáda / 3. 7. v 15.00 h

Film Servis Festival Karlovy Vary, a.s.
Panská 1, 110 00 Praha 1 / E: kbb@kviff.com / T: 221 411 028 / F: 221 411 033

KVIFF Talks

V kině v tom nikdy nejste sami, myslí si Beki Probst

Cinéma, c'est la vie

Zakladatelka a dlouholetá ředitelka Evropského filmového trhu při festivalu Berlinale **Beki Probst** na KVIFF Talku promluvila o budoucnosti filmu. Černě ji prý nevidí.

Vojtěch Rynda

Charismatická filmová profesionálka v oboru působí desítky let a nějaké sezonné výkyvy ji nerozhodí. „Prodávání filmových práv a distribuce jsou jako jojo,“ říká. Zažila jsem firmy, které začínaly s jedním člověkem u jednoho stolu, pak měly kanceláře s bazénem na střeše a potom zase sídlily v nějakém krcáku.“ Těžké

časy prý nastaly třeba po krizi v roce 2008. O něco později nastal boom poptávky po 3D filmech. „Ne každé kino v Berlíně tehdy umělo 3D promítat, a tak jsem lidi z trhu musela vozit shuttlem na projekce na Kurfürstendammu,“ vzpomíná. „Za pár let už zase o 3D nikdo nestál.“ Podobně Beki Probst vnímá současný zájem o televizní produkci v čele se seriály. „Nedokážu

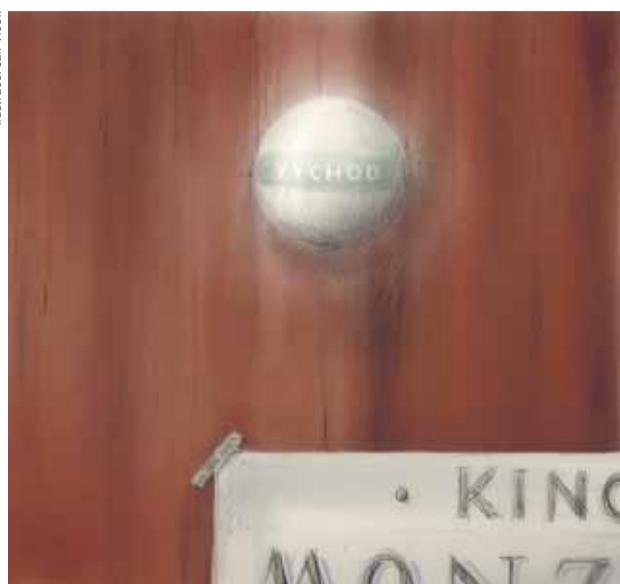
u nich odhadnout, nakolik je poháněj jen hype. Točí se jich totlik!“

Beki Probst se nebojí, že by produkce televizních a streamingových kanálů jako Netflix nebo Amazon do budoucna ohrozila „klassické“ chození do kina. Kino podle ní přežije, stejně jako ustalo první nápor televize v 50. letech. „Chození do biografu nejde srovnat s pouštěním filmu na tabuletu,“ říká. „Kino poskytuje společnou zkušenosť, sdílení emoci. Lidé potřebují kontakt. Naše planeta je plná osamělých lidí, kteří si nemají s kým popovídат. Kina jsou pro to ideální. Francouzi mají slogan – cinéma, c'est la vie. Každý film vás přeneše do jiného života – a v kině v tom nejste sami, sdílíte smích i slzy s ostatními.“

Zároveň se Probst děší nadbytku audiovizuálního „contentu“, tedy obsahu; nesnáší prý už jen to slovo. „Žiju ve Švýcarsku a růkám tamním dokumentaristům: Nemusíte přece točit film o každé krávě!“ Odmítá také umělé nastavování kvót na počty žen a etnických menšin ve filmovém průmyslu. Jeho budoucnost naopak vidí ve výukových programech pro mladé filmáře, jako je třeba Berlinale Talents. Věří také v podporu malých, klubových kin prostřednictvím jejich asociací, dotací či grantových programů. ●

Foto: Jan Handreich
Illustrace: Jan Vítek

Kurz tvůrčího psaní

„Zlato, chybíš mi.“ (velké červené srdečko)

Filmový týpek navštěvuje kamaráda z dětství, je to velká nostalgie.

„Zlato, byla to nezapomenutelná akcička.“ (slintající pejsek)

Cestovatel si domlouvá rande s klukem přes seznamovací aplikaci.

„Uvidíme se ještě?“ Kovboj evidentně střílí vedle – odpovídá je Beyoncé, která kroutí hlavou.

Mladý muž převáží popel do Hanaje a chce najít rodný dům rodiců.

„Ty děti bych s tebou asi fakt chtěl.“ (andilek)

„Tukám si na čelo a rád bych mu nabídl svou tonikovou kávu, aby vystrízlil. Jsem ale srb.

Týpek z plátna se vrádí za svým milencem a přichází katarze.

Lidé tleskají, „můj“ kovboj mlčí, došly mu náboje.

Doporučil bych mu kupit Princezně puget, ale nejbližší květinářství má vyklizenou výlohu a zařetězované dveře. Raději mlčím a uklidím se na naše další undergroundové setkání. Čeká ho totiž ještě velká kocovina.

Dnes se uvidíme v Lázních III po filmu *Carte Blanche*, který začíná v 10.30, a zítra naposledy po dopoledním promítání filmu *Devadesátka* před Národním domem. Přijde! •

Příběhobraní 5

René Nekuda

Vypadá to, že kino Drahomíra do sebe vcuclo veškerý život z okolních zkrachovalých krámků a obchodů. Má v sobě inicioční potenciál pro všechny opuštěné umělecké duše, co potřebují ruch filmového baru a pápu, která cepuje pivo už od božího rána.

Je 8.40 a pán v byznys obleku si objednává dvojitou becherovku na ledu. Bystřím, cítím v něm příběhový potenciál, ale zároveň se trochu zardím, že jsem se po včerejší HBO párty zmohl jen na přepálené kafe s tonikem.

Jsme vpuštěni do příjemného sálu s pohodlnými sedačkami. Mám štěstí, becherovkový kovboj si sedá vedle mě. Neustále něco kliká na svém iPhone X a já se mu tímto omlouvám, že jsem k němu nakukoval, ale velké smajlíky a animované gify se prostě nedají přehlédnout. Piše si s Princeznou a nešetří srdičky.

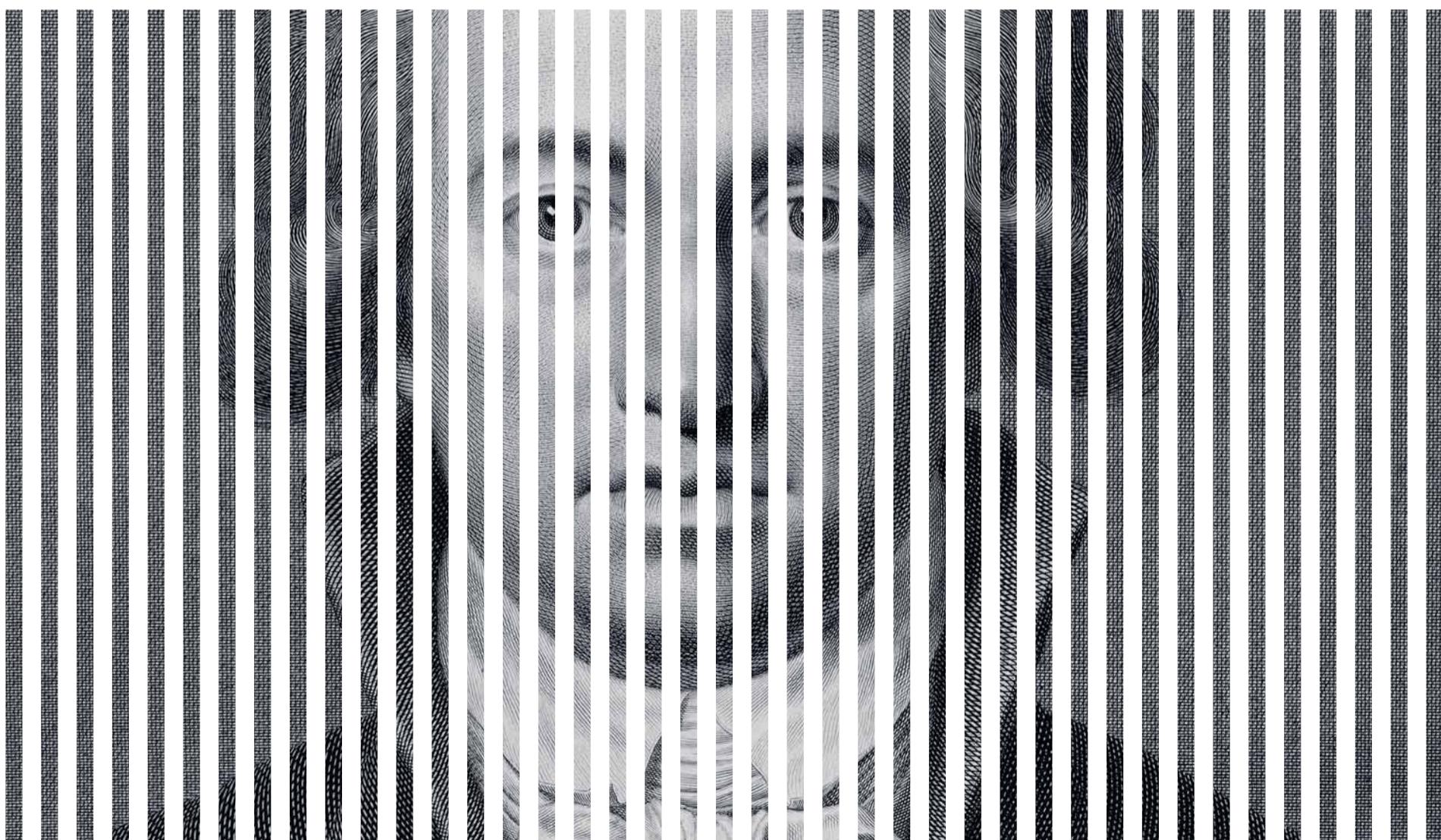
Konečně se na plátně objeví film *Monzun*. Hlavní hrdina se po třiceti letech vrací s popelem svých zemřelých rodičů zpátky do rodné vlasti, do Vietnamu, a nepoznává ji.

René Nekuda
lektor
tvůrčího psaní

(Ne)žijeme jenom filmem!

Karlovarský kraj

Duo Flaškinet se jako jediné na světě věnuje „úderovému hraní“. K poslechu před Lázněmi III.

Představení Sváťova Dividla „O Červené karkulce“ pod Chebským mostem mělo velký úspěch

Hlavní porota v pohybu: zleva filmový publicista Charles Tesson, herečka Angeliki Papulia, režisér Sergej Loznica, režisérka Annemarie Jacir a scenárista Štěpán Hulík

Porota Na východ od Západu v klidu: zleva producent Denis Ivanov, režisér Tomáš Pavlíček, režisér Juho Kuosmanen, producentka Dagné Vildžiūnaitė a filmová profesionálka Ioanna Stais

Soutěž bez cenzury, díl pátý

Americký vzduch už v krabici asi není, ale můžete si do ní dávat karlovarské oplatky

Piksla z Ameriky

Velká pátraci hra pokračuje! Juraj Jakubisko natočil v roce 1992 černou komedii *Lepší je být bohatý a zdravý než chudý a nemocný*. Pojednává o dvojici žen, které na přelomu komunismu a kapitalismu sní o lepším životě – a po sametové revoluci se svůj sen pokusí uskutečnit. Jeho symbolem se stane i piksla amerického vzduchu, kterou jedné z hrdinek pošle ze Států její bývalý milenec.

Z filmu *Lepší je být bohatý a zdravý než chudý a nemocný*

Že je lepší být bohatý a zdravý, víme všichni, ale když jsme náhodou nemocní, tušíme, kam zajít. Tentokrát se piksla na sny zatoulala ke vstupu do největšího zdravotnického zařízení ve městě. Najdete ji a přineste do redakce Festivalového deníku v prvním patře hotelu Thermal – a my vám k ní přidáme dvě vstupenky.

Nálezce legín nechť se laskavě dostaví pro vstupenky na dnešní projekci Kouře.

Dnes přijízdějí

Jiří Mádl

Karlovarský filmový festival je v plném proudu a neustále vítá nové hosty. Režisérka **Dwein Baltazar** dnes přijíždí uvést svou *Odu na nicotu*. Film *Ke hvězdám* představí herečky **Kara Hayward a Liana Liberato**. Oba tituly jsou uváděny v Hlavní soutěži.

Režisér **Alexandre O. Philippe** představí svůj dokument o vzniku kultovního *Vetřelce* britského filmáře **Ridleyho Scotta**, a sice

Dwein Baltazar

Paměť – zrod Vetřelce. Snímek můžete vidět v sekci Návraty k pramenům. V soutěži Na východ od Západu se představí režiséři **Antonio Lukic** se svým debutem *Mé tiché myšlenky* a **Serhat Karaaslan** se snímkem *Cenzor*.

Snímek režiséra a producenta **Juraje Jakubiska** *Lepší je být bohatý a zdravý než chudý a nemocný* a film režiséra a producenta **Tomáše Vorla Kouř**

Antonio Lukic

budou uvedeny v sekci Bez cenzury. Španělských povídkových *Sedm důvodů k útoku (od společnosti)* pak přijíždí uvést jeden z jejich režiséřů **Esteve Soler**, promítat se budou v sekci Půlnocní filmy.

Snímek *Na střeše*, uváděný v sekci českých filmů, zastoupí herec a režisér filmu **Jiří Mádl** společně s herci **Aloisem Švehlikem** a **Duyem Anh Tranem**.

Tomáš Vorel

Juraj Jakubisko

Alexandre O. Philippe